Мов ангела, тебе я стрінув
В тюрмі, так доля розлуча:
Мене в один край жереб кинув,
Тебе до другого труча.

Поглянуть раз, послухать мови,
Очей подовше не звести —
І тихо полум’я любови
Самому довіку нести!